

Publicatieblad

van de Europese Unie

L 148

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

58e jaargang

13 juni 2015

Inhoud

II Niet-wetgevingshandelingen

INTERNATIONALE OVEREENKOMSTEN

- ★ **Besluit (EU) 2015/904 van de Raad van 17 december 2014 betreffende de ondertekening, namens de Europese Unie, en voorlopige toepassing van het Protocol bij de Euro-mediterrane Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Democratische Volksrepubliek Algerije, anderzijds, inzake een Kaderovereenkomst tussen de Europese Unie en de Democratische Volksrepubliek Algerije over de algemene beginselen voor de deelname van de Democratische Volksrepubliek Algerije aan programma's van de Unie** 1
- Protocol bij de Euro-mediterrane Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Democratische Volksrepubliek Algerije, anderzijds, inzake een Kaderovereenkomst tussen de Europese Unie en de Democratische Volksrepubliek Algerije over de algemene beginselen voor de deelname van de Democratische Volksrepubliek Algerije aan programma's van de Unie 3

VERORDENINGEN

- ★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2015/905 van de Commissie van 10 juni 2015 tot goedkeuring van een niet-minimale wijziging van het productdossier van een benaming die is opgenomen in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen (Pecorino Toscano (BOB))** 7
- ★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2015/906 van de Commissie van 10 juni 2015 tot goedkeuring van een niet-minimale wijziging van het productdossier van een benaming die is opgenomen in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen (Ciliegia di Vignola (BGA))** 9
- ★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2015/907 van de Commissie van 10 juni 2015 tot goedkeuring van een niet-minimale wijziging van het productdossier van een benaming die is opgenomen in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen (Welsh Beef (BGA))** 10

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

★ Uitvoeringsverordening (EU) 2015/908 van de Commissie van 11 juni 2015 tot wijziging van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 798/2008 wat betreft de vermelding voor Canada in de lijst van derde landen, gebieden, zones of compartimenten waaruit de invoer in of de doorvoer door de Unie van bepaalde pluimveeproducten in verband met hoogpathogene aviaire influenza is toegestaan ⁽¹⁾	11
★ Uitvoeringsverordening (EU) 2015/909 van de Commissie van 12 juni 2015 betreffende de modaliteiten voor de berekening van de kosten die rechtstreeks uit de exploitatie van de treindienst voortvloeien ⁽¹⁾	17
Uitvoeringsverordening (EU) 2015/910 van de Commissie van 12 juni 2015 tot vaststelling van de forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit	23

BESLUITEN

★ Uitvoeringsbesluit (EU) 2015/911 van de Commissie van 11 juni 2015 tot wijziging van bijlage II bij Beschikking 2007/777/EG wat betreft de vermelding voor Canada in de lijst van derde landen of delen daarvan waaruit vleesproducten en behandelde magen, blazen en darmen in de Unie mogen worden binnengebracht in verband met hoogpathogene aviaire influenza (<i>Kennisgeving geschied onder nummer C(2015) 3790</i>) ⁽¹⁾	25
★ Uitvoeringsbesluit (EU) 2015/912 van de Commissie van 12 juni 2015 tot vaststelling van de datum waarop de werkzaamheden van het Visuminformatiesysteem (VIS) in de eenentwintigste, tweeëntwintigste en drieëntwintigste regio beginnen	28
★ Uitvoeringsbesluit (EU) 2015/913 van de Commissie van 12 juni 2015 tot vaststelling van de datum waarop de werkzaamheden van het Visuminformatiesysteem (VIS) in de twintigste regio beginnen	30

AANBEVELINGEN

★ Aanbeveling (EU) 2015/914 van de Commissie van 8 juni 2015 over een Europese hervestigingsregeling	32
--	----

HANDELINGEN VAN BIJ INTERNATIONALE OVEREENKOMSTEN INGESTELDE ORGANEN

★ Besluit nr. 1/2015 van het Gemengd Comité ingesteld bij artikel 14 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen van 8 juni 2015 tot wijziging van bijlage III (Wederzijdse erkenning van beroepskwalificaties) bij die overeenkomst [2015/915]	38
--	----

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

II

(Niet-wetgevingshandelingen)

INTERNATIONALE OVEREENKOMSTEN

BESLUIT (EU) 2015/904 VAN DE RAAD

van 17 december 2014

betreffende de ondertekening, namens de Europese Unie, en voorlopige toepassing van het Protocol bij de Euro-mediterrane Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Democratische Volksrepubliek Algerije, anderzijds, inzake een Kaderovereenkomst tussen de Europese Unie en de Democratische Volksrepubliek Algerije over de algemene beginselen voor de deelname van de Democratische Volksrepubliek Algerije aan programma's van de Unie

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 212, in samenhang met artikel 218, leden 5 en 7,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 18 juni 2007 machtigde de Raad de Commissie te onderhandelen over een Protocol bij de Euro-mediterrane Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Democratische Volksrepubliek Algerije, anderzijds ⁽¹⁾, inzake een Kaderovereenkomst tussen de Europese Unie en de Democratische Volksrepubliek Algerije over de algemene beginselen voor de deelname van de Democratische Volksrepubliek Algerije aan programma's van de Unie (hierna „het protocol” genoemd).
- (2) De onderhandelingen zijn afgerond.
- (3) Het protocol heeft ten doel de financiële en technische regels vast te leggen voor de deelname van de Democratische Volksrepubliek Algerije aan bepaalde programma's van de Unie. Het bij het protocol vastgestelde horizontale kader vormt een maatregel voor economische, financiële en technische samenwerking, die toegang geeft tot bijstand, met name financiële bijstand, die door de Unie op grond van de programma's van de Unie wordt verleend. Dit kader geldt alleen voor de programma's van de Unie waarvoor de toepasselijke oprichtingshandelingen voorzien in de mogelijkheid van deelname door de Democratische Volksrepubliek Algerije. De ondertekening en voorlopige toepassing van het protocol houdt derhalve niet de uitoefening van de bevoegdheden in die bij de vaststelling van de programma's worden uitgeoefend op grond van de verscheidene door de programma's nagestreefde sectorale beleidsmaatregelen.
- (4) Het protocol dient namens de Unie te worden ondertekend en voorlopig toegepast, onder voorbehoud van de voltooiing van de procedures voor de sluiting ervan,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt machtiging verleend voor de ondertekening namens de Unie van het Protocol bij de Euro-mediterrane Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Democratische Volksrepubliek Algerije, anderzijds, inzake een Kaderovereenkomst tussen de Europese Unie en de Democratische Volksrepubliek Algerije over de algemene beginselen voor de deelname van de Democratische Volksrepubliek Algerije aan programma's van de Unie (hierna „het protocol” genoemd), onder voorbehoud van de sluiting van dat protocol.

⁽¹⁾ PBL 265 van 10.10.2005, blz. 2.

De tekst van het protocol is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De voorzitter van de Raad wordt gemachtigd de persoon (personen) aan te wijzen die bevoegd is (zijn) het protocol namens de Unie te ondertekenen.

Artikel 3

Het protocol wordt voorlopig toegepast vanaf de datum van ondertekening ervan ⁽¹⁾, in afwachting van de voltooiing van de procedures die nodig zijn voor de sluiting ervan.

Artikel 4

De Commissie wordt gemachtigd namens de Unie de specifieke voorwaarden voor de deelname van de Democratische Volksrepubliek Algerije aan een bepaald programma van de Unie vast te stellen, met inbegrip van de verschuldigde financiële bijdrage. De Commissie houdt de bevoegde werkgroep van de Raad op de hoogte.

Artikel 5

Dit besluit treedt in werking op de datum waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel, 17 december 2014.

Voor de Raad
De voorzitter
G. L. GALLETTI

⁽¹⁾ De datum van ondertekening van het protocol zal door het secretariaat-generaal bekendgemaakt worden in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

PROTOCOL

bij de Euro-mediterrane Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Democratische Volksrepubliek Algerije, anderzijds, inzake een Kaderovereenkomst tussen de Europese Unie en de Democratische Volksrepubliek Algerije over de algemene beginselen voor de deelname van de Democratische Volksrepubliek Algerije aan programma's van de Unie

DE EUROPESE UNIE, hierna „de Unie” genoemd,

enerzijds, en

DE DEMOCRATISCHE VOLKSREPUBLIC ALGERIJE, hierna „Algerije” genoemd,

anderzijds,

hierna gezamenlijk „de partijen” genoemd,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Algerije heeft een Euro-mediterrane overeenkomst gesloten waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en Algerije, anderzijds (hierna „de overeenkomst” genoemd), die op 1 september 2005 in werking is getreden.
- (2) De Europese Raad van Brussel van 17 en 18 juni 2004 heeft zijn tevredenheid uitgesproken over de voorstellen van de Europese Commissie voor een Europees nabuurschapsbeleid (ENB) en zijn goedkeuring gehecht aan de conclusies van de Raad van 14 juni 2004.
- (3) Nadien, heeft de Raad in zijn conclusies herhaaldelijk blijk gegeven van zijn instemming met dit beleid.
- (4) De Raad heeft op 5 maart 2007 zijn steun betuigd aan de algemene en alomvattende aanpak die is uiteengezet in de mededeling van de Europese Commissie van 4 december 2006, die tot doel heeft de ENB-partnerlanden, op grond van hun verdiensten en voor zover de rechtsgrondslagen het mogelijk maken, aan communautaire agentschappen en programma's te laten deelnemen.
- (5) Algerije heeft de wens geuit aan een aantal EU-programma's deel te nemen.
- (6) De specifieke voorwaarden betreffende de deelname van Algerije aan de verschillende programma's van de Unie, met name de financiële bijdrage en de rapportage- en evaluatieprocedures, dienen te worden vastgesteld in een overeenkomst tussen de Europese Commissie en de bevoegde autoriteiten van Algerije,

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

Artikel 1

Algerije mag deelnemen aan alle huidige en toekomstige programma's van de Unie die overeenkomstig de bepalingen tot vaststelling van die programma's voor dat land openstaan.

Artikel 2

Algerije verstrekt een financiële bijdrage aan de algemene begroting van de Europese Unie in overeenstemming met de specifieke programma's van de Unie waaraan het deelneemt.

Artikel 3

Vertegenwoordigers van Algerije mogen als waarnemers de vergaderingen bijwonen van de beheerscomités die belast zijn met het toezicht op de programma's van de Unie waaraan Algerije een financiële bijdrage levert, voor de onderwerpen die Algerije aangaan.

Artikel 4

Ten aanzien van projecten en initiatieven die door deelnemers uit Algerije worden ingediend, gelden in het kader van de programma's van de Unie voor zover mogelijk dezelfde voorwaarden, regels en procedures als voor de lidstaten.

Artikel 5

1. De specifieke voorwaarden betreffende de deelname van Algerije aan de verschillende programma's van de Unie, met name de financiële bijdrage en de rapportage- en evaluatieprocedures, worden vastgesteld in een overeenkomst tussen de Europese Commissie en de bevoegde autoriteiten van Algerije, op grond van de criteria die door deze programma's zijn bepaald.

2. Als Algerije op grond van artikel 3 van Verordening (EU) nr. 232/2014 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ of van een soortgelijke toekomstige verordening betreffende externe bijstand van de Unie aan Algerije, de Unie om externe bijstand voor deelname aan een bepaald programma van de Unie verzoekt, worden de voorwaarden voor het gebruik door Algerije van de bijstand van de Unie in een financieringsovereenkomst vastgesteld.

Artikel 6

1. In de in artikel 5 van dit protocol bedoelde overeenkomsten wordt overeenkomstig Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ bepaald dat financiële controles of audits en andere controles, zoals administratieve onderzoeken, worden verricht door of onder toezicht van de Commissie, het Europees Bureau voor Fraudebestrijding en de Europese Rekenkamer.

2. Er worden gedetailleerde bepalingen in opgenomen inzake financiële controle en audits, administratieve maatregelen, sancties en invordering, waarbij aan de Commissie, het Europees Bureau voor fraudebestrijding en de Europese Rekenkamer bevoegdheden worden toegekend die gelijkwaardig zijn met hun bevoegdheden ten aanzien van begunstigen of contractanten die in de Unie zijn gevestigd.

Artikel 7

1. Dit protocol is van toepassing gedurende de looptijd van de overeenkomst.
2. Dit protocol wordt door de partijen volgens hun eigen procedures ondertekend en goedgekeurd.
3. Elk van beide partijen kan dit protocol opzeggen door schriftelijke kennisgeving aan de andere partij. Dit protocol verstrijkt zes maanden na de datum van die kennisgeving.
4. Opzegging van het protocol door een partij is niet van invloed op de controles die, waar passend, overeenkomstig de artikelen 5 en 6 moeten worden uitgevoerd.

Artikel 8

Uiterlijk drie jaar na de inwerkingtreding van dit protocol, en vervolgens iedere drie jaar, kunnen de partijen de tenuitvoerlegging van het protocol evalueren aan de hand van de werkelijke deelname van Algerije aan programma's van de Unie.

Artikel 9

Dit protocol is van toepassing op enerzijds het grondgebied waar het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie van toepassing is overeenkomstig de bepalingen van dat Verdrag, en anderzijds het grondgebied van Algerije.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 232/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2014 tot vaststelling van een Europees nabuurschapsinstrument (PB L 77 van 15.3.2014, blz. 27).

⁽²⁾ Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad (PB L 298 van 26.10.2012, blz. 1).

Artikel 10

1. In afwachting van de inwerkingtreding van het protocol komen de partijen overeen dit protocol voorlopig toe te passen vanaf de datum van ondertekening ervan, onder voorbehoud van de voltooiing van de daartoe noodzakelijke procedures.
2. Dit protocol treedt definitief in werking op de eerste dag van de maand volgend op de datum waarop de partijen elkaar via diplomatieke kanalen ervan in kennis hebben gesteld dat de voor de inwerkingtreding vereiste procedures zijn voltooid.

Artikel 11

Dit protocol maakt integrerend deel uit van de overeenkomst.

Artikel 12

Dit protocol is opgesteld in tweevoud in de Bulgaarse, de Deense, de Duitse, de Engelse, de Estse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Hongaarse, de Italiaanse, de Kroatische, de Letse, de Litouwse, de Maltese, de Nederlandse, de Poolse, de Portugese, de Roemeense, de Sloveense, de Slowaakse, de Spaanse, de Tsjechische, de Zweedse en de Arabische taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

Съставено в Брюксел на четвърти юни две хиляди и петнадесета година.

Hecho en Bruselas, el cuatro de junio de dos mil quince.

V Bruselu dne čtvrtého června dva tisíce patnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den fjerde juni to tusind og femten.

Geschehen zu Brüssel am vierten Juni zweitausendfünfzehn.

Kahe tuhande viieteistkümnenda aasta juunikuu neljandal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις τέσσερις Ιουνίου δύο χιλιάδες δεκαπέντε.

Done at Brussels on the fourth day of June in the year two thousand and fifteen.

Fait à Bruxelles, le quatre juin deux mille quinze.

Sastavljeno u Bruxellesu četvrtog lipnja dvije tisuće petnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì quattro giugno duemilaquindici.

Briselē, divi tūkstoši piecpadsmitā gada ceturtajā jūnijā.

Priimta du tūkstančiai penkioliktą metų birželio ketvirtą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenötödik év június havának negyedik napján.

Magħmul fi Brussell, fir-raba' jum ta' Ġunju tas-sena elfejn u hmistax.

Gedaan te Brussel, de vierde juni tweeduizend vijftien.

Sporządzono w Brukseli dnia czwartego czerwca roku dwa tysiące piętnastego.

Feito em Bruselas, em quatro de junho de dois mil e quinze.

Întocmit la Bruxelles la patru iunie două mii cincisprezece.

V Bruseli štvrtého júna dvetisícpäťnásť.

V Bruslju, dne četrtega junija leta dva tisoč petnajst.

Tehty Brysselissä neljäntenä päivänä kesäkuuta vuonna kaksituhattaviisitoista.

Som skedde i Bryssel den fjärde juni tjugohundrafemton.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europejsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā —
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

عن الإتحاد الأوروبي

За Алжирската демократична народна република
 Por la República Argelina Democrática y Popular
 Za Alžírskou demokratickou a lidovou republiku
 For Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet
 Für die Demokratische Volksrepublik Algerien
 Alžeeria Demokraatliku Rahvavabariigi nimel
 Για τη Λαϊκή Δημοκρατία της Αλγερίας
 For the People's Democratic Republic of Algeria
 Pour la République Algérienne Démocratique et Populaire
 Za Alžírsku Narodnu Demokratsu Republiku
 Per la Repubblica algerina democratica e popolare
 Alžīrijas Tautas Demokrātiskās Republikas vārdā —
 Alžyro Liaudies Demokratinės Respublikos vardu
 Az Algériai Demokratikus és Népi Köztársaság részéről
 Għar-Repubblika Demokratika Popolari tal-Alġerija
 Voor de Democratische Volksrepubliek Algerije
 W imieniu Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej
 Pela República Argelina Democrática e Popular
 Pentru Republica Algeriană Democratică și Populară
 Za Alžírsku demokratickú ľudovú republiku
 Za Ljudsko demokratično republiko Alžirijo
 Algerian demokraattisen kansantasavallan puolesta
 För Demokratiska folkrepubliken Algeriet

عن الجمهورية الجزائرية الديمقراطية الشعبية

VERORDENINGEN

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2015/905 VAN DE COMMISSIE

van 10 juni 2015

tot goedkeuring van een niet-minimale wijziging van het productdossier van een benaming die is opgenomen in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen (Pecorino Toscano (BOB))

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen ⁽¹⁾, en met name artikel 52, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 53, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EU) nr. 1151/2012 heeft de Commissie zich gebogen over de aanvraag van Italië tot goedkeuring van een wijziging van het productdossier van de beschermde oorsprongsbenaming „Pecorino Toscano”, die is geregistreerd bij Verordening (EG) nr. 1263/96 van de Commissie ⁽²⁾, als gewijzigd bij Verordening (EU) nr. 306/2010 ⁽³⁾.
- (2) Aangezien de betrokken wijziging niet minimaal is in de zin van artikel 53, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1151/2012, heeft de Commissie de wijzigingsaanvraag overeenkomstig artikel 50, lid 2, onder a), van die verordening bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽⁴⁾.
- (3) Aangezien de Commissie geen enkel bezwaar overeenkomstig artikel 51 van Verordening (EU) nr. 1151/2012 heeft ontvangen, moet de wijziging van het productdossier worden goedgekeurd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakte wijziging van het productdossier met betrekking tot de benaming „Pecorino Toscano” (BOB) wordt goedgekeurd.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

⁽¹⁾ PB L 343 van 14.12.2012, blz. 1.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1263/96 van de Commissie van 1 juli 1996 tot aanvulling van de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1107/96 betreffende de registratie van de geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen in het kader van de procedure van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2081/92 (PB L 163 van 2.7.1996, blz. 19).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 306/2010 van de Commissie van 14 april 2010 houdende goedkeuring van niet-minimale wijzigingen van het productdossier van een benaming die is opgenomen in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen (Pecorino Toscano (BOB)) (PB L 94 van 15.4.2010, blz. 19).

⁽⁴⁾ PB C 18 van 21.1.2015, blz. 12.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 juni 2015.

*Voor de Commissie,
namens de voorzitter,
Phil HOGAN
Lid van de Commissie*

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2015/906 VAN DE COMMISSIE

van 10 juni 2015

tot goedkeuring van een niet-minimale wijziging van het productdossier van een benaming die is opgenomen in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen (Ciliegia di Vignola (BGA))

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen ⁽¹⁾, en met name artikel 52, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 53, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EU) nr. 1151/2012 heeft de Commissie zich gebogen over de aanvraag van Italië tot goedkeuring van een wijziging van het productdossier van de beschermde geografische aanduiding „Ciliegia di Vignola”, die bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1032/2012 van de Commissie ⁽²⁾ is geregistreerd.
- (2) Aangezien de betrokken wijziging niet minimaal is in de zin van artikel 53, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1151/2012, heeft de Commissie de wijzigingsaanvraag overeenkomstig artikel 50, lid 2, onder a), van die verordening bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽³⁾.
- (3) Aangezien de Commissie geen enkel bezwaar overeenkomstig artikel 51 van Verordening (EU) nr. 1151/2012 heeft ontvangen, moet de wijziging van het productdossier worden goedgekeurd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*De in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakte wijziging van het productdossier met betrekking tot de benaming „Ciliegia di Vignola” (BGA) wordt goedgekeurd.*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 juni 2015.

Voor de Commissie,
namens de voorzitter,
Phil HOGAN
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 343 van 14.12.2012, blz. 1.

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1032/2012 van de Commissie van 26 oktober 2012 houdende inschrijving van een benaming in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen (Ciliegia di Vignola (BGA)) (PB L 308 van 8.11.2012, blz. 5).

⁽³⁾ PB C 33 van 31.1.2015, blz. 6.

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2015/907 VAN DE COMMISSIE

van 10 juni 2015

tot goedkeuring van een niet-minimale wijziging van het productdossier van een benaming die is opgenomen in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen (Welsh Beef (BGA))

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen ⁽¹⁾, en met name artikel 52, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 53, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EU) nr. 1151/2012 heeft de Commissie zich gebogen over de aanvraag van het Verenigd Koninkrijk tot goedkeuring van een wijziging van het productdossier van de beschermde geografische aanduiding „Welsh Beef”, die is geregistreerd bij Verordening (EG) nr. 2066/2002 van de Commissie ⁽²⁾, als gewijzigd bij Verordening (EU) nr. 97/2011 ⁽³⁾.
- (2) Aangezien de betrokken wijziging niet minimaal is in de zin van artikel 53, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1151/2012, heeft de Commissie de wijzigingsaanvraag overeenkomstig artikel 50, lid 2, onder a), van die verordening bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽⁴⁾.
- (3) Aangezien de Commissie geen enkel bezwaar overeenkomstig artikel 51 van Verordening (EU) nr. 1151/2012 heeft ontvangen, moet de wijziging van het productdossier worden goedgekeurd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*De in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakte wijziging van het productdossier met betrekking tot de benaming „Welsh Beef” (BGA) wordt goedgekeurd.*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 juni 2015.

Voor de Commissie,
namens de voorzitter,
Phil HOGAN
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 343 van 14.12.2012, blz. 1.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 2066/2002 van de Commissie van 21 november 2002 tot aanvulling van de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2400/96 betreffende de inschrijving van bepaalde benamingen in het „Register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen” bedoeld in Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (Carne de Bovino Cruzado dos Lameiros do Barroso, Pruneaux d’Agen — Pruneaux d’Agen mi-cuits, Carciofo Romanesco del Lazio, Aktinidio Pierias, Milo Kastorias, Welsh Beef) (PB L 318 van 22.11.2002, blz. 4).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 97/2011 van de Commissie van 3 februari 2011 houdende goedkeuring van niet-minimale wijzigingen van het productdossier van een benaming die is opgenomen in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen (Welsh Beef (BGA)) (PB L 30 van 4.2.2011, blz. 27).

⁽⁴⁾ PB C 29 van 29.1.2015, blz. 13.

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2015/908 VAN DE COMMISSIE**van 11 juni 2015****tot wijziging van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 798/2008 wat betreft de vermelding voor Canada in de lijst van derde landen, gebieden, zones of compartimenten waaruit de invoer in of de doorvoer door de Unie van bepaalde pluimveeproducten in verband met hoogpathogene aviaire influenza is toegestaan****(Voor de EER relevante tekst)**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2002/99/EG van de Raad van 16 december 2002 houdende vaststelling van veterinaire voorschriften voor de productie, de verwerking, de distributie en het binnenbrengen van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong ⁽¹⁾, en met name artikel 8, inleidende zin, artikel 8, punt 1, eerste alinea, artikel 8, punt 4, en artikel 9, lid 4, onder c),

Gezien Richtlijn 2009/158/EG van de Raad van 30 november 2009 tot vaststelling van veterinaire voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van pluimvee en broedeieren ⁽²⁾, en met name artikel 23, lid 1, artikel 24, lid 2, en artikel 25, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG) nr. 798/2008 van de Commissie ⁽³⁾ stelt de voorschriften vast inzake veterinaire certificering voor de invoer in en de doorvoer, met inbegrip van opslag tijdens de doorvoer, door de Unie van pluimvee en pluimveeproducten („de producten”). De verordening bepaalt dat de producten alleen mogen worden ingevoerd in en doorgevoerd door de Unie uit de in de kolommen 1 en 3 van de tabel in deel 1 van bijlage I bij de verordening vermelde derde landen, gebieden, zones of compartimenten.
- (2) Verordening (EG) nr. 798/2008 stelt ook de voorwaarden vast waaronder een derde land, gebied, zone of compartiment als vrij van hoogpathogene aviaire influenza (HPAI) mag worden beschouwd.
- (3) Canada is opgenomen in deel 1 van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 798/2008 als een derde land waarvoor de invoer in en de doorvoer door de Unie van onder die verordening vallende producten vanuit bepaalde delen van het grondgebied worden toegestaan, afhankelijk van de aanwezigheid van uitbraken van HPAI. Die regionalisatie is opgenomen in Verordening (EG) nr. 798/2008, zoals gewijzigd bij Uitvoeringsverordening (EU) 2015/198 van de Commissie ⁽⁴⁾ naar aanleiding van uitbraken van HPAI in de provincie British Columbia.
- (4) Een overeenkomst tussen de Unie en Canada ⁽⁵⁾ voorziet in een snelle wederzijdse erkenning van regionalisatiemaatregelen in het geval van een ziekte-uitbraak in de Unie of in Canada („de overeenkomst”).
- (5) Op 8 april 2015 heeft Canada een uitbraak van HPAI van het subtype H5N2 bevestigd bij pluimvee in de provincie Ontario. De veterinaire autoriteiten van Canada hebben onmiddellijk de afgifte opgeschort van veterinaire certificaten voor zendingen vanuit het hele grondgebied van producten die bestemd zijn voor de uitvoer naar de Unie. Canada heeft ook een ruimingsbeleid ingevoerd om HPAI te bestrijden en de verspreiding ervan te beperken.

⁽¹⁾ PB L 18 van 23.1.2003, blz. 11.

⁽²⁾ PB L 343 van 22.12.2009, blz. 74.

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 798/2008 van de Commissie van 8 augustus 2008 tot vaststelling van een lijst van derde landen, gebieden, zones of compartimenten waaruit pluimvee en pluimveeproducten mogen worden ingevoerd in en doorgevoerd door de Gemeenschap, en van de voorschriften inzake veterinaire certificering (PB L 226 van 23.8.2008, blz. 1).

⁽⁴⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2015/198 van de Commissie van 6 februari 2015 tot wijziging van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 798/2008 wat betreft de vermelding voor Canada in de lijst van derde landen, gebieden, zones of compartimenten waaruit de invoer in of de doorvoer door de Unie van bepaalde pluimveeproducten in verband met hoogpathogene aviaire influenza, is toegestaan (PB L 33 van 10.2.2015, blz. 9).

⁽⁵⁾ Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de regering van Canada inzake sanitaire maatregelen ter bescherming van de volksgezondheid en de diergezondheid bij de handel in levende dieren en dierlijke producten zoals goedgekeurd namens de Gemeenschap bij Besluit 1999/201/EG van de Raad (PB L 71 van 18.3.1999, blz. 3).

- (6) Na deze uitbraak in de provincie Ontario heeft Canada bijgewerkte informatie verstrekt over de epidemiologische situatie op zijn grondgebied en de maatregelen die het heeft genomen ter voorkoming van de verdere verspreiding van HPAI, en de Commissie heeft deze informatie nu geëvalueerd. Aan de hand van deze evaluatie, de verbintenissen die in de overeenkomst zijn vastgesteld en de door Canada verstrekte garanties kan ervan worden uitgegaan dat, ter bestrijding van de risico's die gepaard gaan met het binnenbrengen van de producten in de Unie, het zou moeten volstaan de beperkingen op het binnenbrengen van de producten in de Unie alleen te doen gelden voor het door HPAI getroffen gebied, waarvoor door de veterinaire autoriteiten van Canada beperkende maatregelen zijn ingesteld als gevolg van de HPAI-uitbraken in de provincies British Columbia en Ontario.
- (7) Canada heeft voorts de voltooiing gemeld van de reiniging en ontsmetting na ruiming op bedrijven in de provincie British Columbia waar uitbraken waren geconstateerd tussen december 2014 en februari 2015. Het is derhalve passend de data te vermelden waarop de delen van het grondgebied die onder veterinaire beperkingen zijn geplaatst vanwege deze uitbraken, opnieuw vrij van HPAI mogen worden beschouwd en de invoer in de Unie van bepaalde pluimveeproducten van oorsprong uit deze gebieden opnieuw moet worden toegestaan.
- (8) De vermelding voor Canada in de lijst in deel 1 van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 798/2008 moet daarom worden gewijzigd om rekening te houden met de huidige epidemiologische situatie in dat derde land.
- (9) Bijlage I bij Verordening (EG) nr. 798/2008 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (10) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor planten, dieren, levensmiddelen en diervoeders,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Deel 1 van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 798/2008 wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 11 juni 2015.

Voor de Commissie
De voorzitter
Jean-Claude JUNCKER

BIJLAGE

In deel 1 van bijlage 1 bij Verordening (EG) nr. 798/2008 wordt de vermelding voor Canada vervangen door:

ISO-code en naam van het derde land of gebied	Code van het derde land, het gebied, de zone of het compartiment	Omschrijving van het derde land, het gebied, de zone of het compartiment	Veterinair certificaat		Bijzondere voorwaarden	Bijzondere voorwaarden		Status t.a.v. bewaking aviariae influenza	Status t.a.v. vaccinatie aviariae influenza	Status salmonella-bestrijding	
			Model	Aanvullende garanties		Uiterste datum ⁽¹⁾	Aanvangsdatum ⁽²⁾				
1	2	3	4	5	6	6A	6B	7	8	9	
„CA — Canada	CA-0	Het hele land	SPF								
			EP, E							S4	
	CA-1	Het hele land Canada, met uitzondering van gebied CA-2	BPR, BPP, DOC, DOR, HEP, HER, SRA, SRP		N				A		S1, ST1”
			WGM	VIII							
			POU, RAT		N						
	CA-2	Grondgebied van Canada dat overeenkomt met:									
CA-2.1	„Primary Control Zone” (primaire controlezone) gelegen binnen de volgende grenzen: — in het westen, de Stille Oceaan; — in het zuiden, de grens met de Verenigde Staten van Amerika; — in het noorden, Highway 16; — in het oosten, de grens tussen de provincies British Columbia en Alberta.	WGM	VIII	P2							
		POU, RAT		N, P2	4.12.2014	9.6.2015					

1	2	3	4	5	6	6A	6B	7	8	9
		Gebied in de provincie Ontario gelegen binnen de volgende grenzen: — van County Road 119 bij de aansluiting met County Road 64 en 25th Line; — langs 25th Line naar het noorden tot de aansluiting met Road 68, dan langs Road 68 naar het oosten tot de aansluiting met 25th Line en dan verder langs 25th Line naar het noorden tot Road 74; — langs Road 74 naar het oosten van 25th Line tot 31st Line; — langs 31st Line naar het noorden van Road 74 tot Road 78; — langs Road 78 naar het oosten van 31st Line tot 33rd Line; — langs 33rd Line naar het noorden van Road 78 tot Road 84; — langs Road 84 naar het oosten van 33rd Line tot Highway 59; — langs Highway 59 naar het zuiden van Road 84 tot Road 78; — langs Road 78 naar het oosten van Highway 59 tot 13th Line; — langs 13th Line naar het zuiden van Road 78 tot Oxford Road 17; — langs Oxford Road 17 naar het oosten van 13th Line tot Oxford Road 4; — langs Oxford Road 4 naar het zuiden van Oxford Road 17 tot County Road 15; — langs County Road 15 naar het oosten van Oxford Road 4, voorbij de kruising met Highway 401, tot Middletown Line; — langs Middletown Line naar het zuiden van County Road 15, voorbij de kruising met Highway 403, tot Old Stage Road; — langs Old Stage Road naar het westen van Middletown Line tot County Road 59; — langs County Road 59 naar het zuiden van Old Stage Road tot Curries Road; — langs Curries Road naar het westen van County Road 59 tot Cedar Line;	WGM	VIII	P2					
	CA-2.2		POU, RAT		N, P2	8.4.2015				

1	2	3	4	5	6	6A	6B	7	8	9
		<ul style="list-style-type: none"> — langs Cedar Line naar het zuiden van Curries Road tot Rivers Road; — langs Rivers Road naar het zuidwesten van Cedar Line tot Foldens Line; — langs Foldens Line naar het noordwesten van Rivers Road tot Sweaburg Road; — langs Sweaburg Road naar het zuidwesten van Foldens Line tot Harris Street; — langs Harris Street naar het noordwesten van Sweaburg Road tot Highway 401; — langs Highway 401 naar het westen van Harris Street tot Ingersoll Street (County Road 10); — langs Ingersoll Road (County Road 10) naar het noorden van Highway 401 tot County Road 119; — langs County Road 119 van Ingersoll Street (County Road 10) terug naar het beginpunt bij de aansluiting van County Road 119 en 25th Line. 								
	CA-2.3	<p>Gebied in de provincie Ontario gelegen binnen de volgende grenzen:</p> <ul style="list-style-type: none"> — langs Township Road 4 naar het westen van de kruising met Highway 401 tot Blandford Road; — langs Blandford Road naar het noorden van Township Road 4 tot Oxford-Waterloo Road; — langs Oxford-Waterloo Road naar het oosten van Blandford Road tot Walker Road; — langs Walker Road naar het noorden van Oxford-Waterloo Road tot Bridge Street; — langs Bridge Street naar het oosten van Walker Road tot Puddicombe Road; — langs Puddicombe Road naar het noorden van Bridge Street tot Bethel Road; 	WGM POU, RAT	VIII	P2 N P2	18.4.2015				

1	2	3	4	5	6	6A	6B	7	8	9
		<ul style="list-style-type: none"> — langs Bethel Road naar het oosten van Puddicombe Road tot Queen Street; — langs Queen Street naar het zuiden van Bethel Road tot Bridge Street; — langs Bridge Street naar het oosten van Queen Street tot Trussler Road; — langs Trussler Road naar het zuiden van Bridge Street tot Oxford Road 8; — langs Oxford Road 8 naar het oosten van Trussler Road tot Northumberland Street; — langs Northumberland Street, die overgaat in Swan Street/Ayr Road, naar het zuiden van Oxford Road 8 tot Brant Waterloo Road; — langs Brant Waterloo Road naar het westen van Swan Street/Ayr Road tot Trussler Road; — langs Trussler Road naar het zuiden van Brant Waterloo Road tot Township Road 5; — langs Township Road 5 naar het westen van Trussler Road tot Blenheim Road; — langs Blenheim Road naar het zuiden van Township Road 5 tot Township Road 3; — langs Township Road 3 naar het westen van Blenheim Road tot Oxford Road 22; — langs Oxford Road 22 naar het noorden van Township Road 3 tot Township Road 4; — langs Township Road 4 naar het westen van Oxford Road 22 tot Highway 401. 								

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2015/909 VAN DE COMMISSIE**van 12 juni 2015****betreffende de modaliteiten voor de berekening van de kosten die rechtstreeks uit de exploitatie van de treindienst voortvloeien****(Voor de EER relevante tekst)**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2012/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 tot instelling van één Europese spoorwegruimte ⁽¹⁾, en met name artikel 31, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij de berekening van de directe kosten mag rekening worden gehouden met de behoefte aan een snellere vernieuwing of onderhoud van de infrastructuur door een intensiever gebruik van het net voor zover alleen kosten die rechtstreeks uit de treinexploitatie voortvloeien worden meegerekend.
- (2) Infrastructuurbeheerders zijn belast met de exploitatie van spoornetten maar kampen met een aantal beperkingen die een efficiënt beheer en kostenbeheersing in de weg staan. Derhalve moeten de lidstaten de mogelijkheid krijgen de directe kosten vast te stellen op een niveau dat hoort bij een efficiënte dienstverlening.
- (3) De koppeling van de toegangsrechten aan de rechtstreeks uit de treindienst voortvloeiende kosten mag niet tot gevolg hebben dat de infrastructuurbeheerder door de exploitatie van de treindienst netto verlies lijdt of winst boekt.
- (4) De waarde van historische activa moeten worden bepaald op basis van de door de infrastructuurbeheerder voor de verwerving daarvan betaalde prijs voor zover hij voor die bedragen de aansprakelijkheid blijft dragen.
- (5) De infrastructuurbeheerder mag geen investeringskosten doorberekenen van investeringen die hij niet dient terug te betalen.
- (6) Aangezien de modaliteiten voor de berekening van de kosten die rechtstreeks uit de exploitatie van de treindienst voortvloeien in de hele Unie toepasbaar moeten zijn, dienen deze compatibel te zijn met de bestaande door de infrastructuurbeheerders gehanteerde kostengegevens en systemen voor de toerekening van infrastructuurkosten.
- (7) Het gebruik van geraamde kosten en prestatieniveaus mag, in normale bedrijfsomstandigheden, niet tot gevolg hebben dat de directe kosten en toegangsrechten stijgen en dat het netwerk uiteindelijk inefficiënt gebruikt wordt. Daarom moet de historische waarde van activa worden gehanteerd en mag alleen wanneer die waarde niet bekend is, of wanneer de huidige waarde lager ligt, de actuele waarde worden gehanteerd. Als alternatief kunnen ramingen, vervangwaarden of prognoses van de kosten en prestatieniveaus worden gebruikt indien de infrastructuurbeheerder aan de toezichthoudende instantie kan aantonen hoe deze tot stand zijn gekomen en dat ze op een objectieve manier zijn opgesteld.
- (8) De infrastructuurbeheerder mag in de berekening van zijn directe kosten alleen die kosten meenemen waarvan hij objectief en goed onderbouwd kan aantonen dat ze rechtstreeks voortvloeien uit de exploitatie van de treindienst. De slijtage van seinen en seinposten is bijvoorbeeld niet afhankelijk van de verkeersintensiteit en mag derhalve niet als directe kosten worden doorberekend ⁽²⁾. Anderzijds moeten onderdelen, zoals wissels, die onderhevig zijn aan slijtage door de exploitatie van de treindienst, gedeeltelijk als directe kosten worden doorberekend. Naarmate het aantal op treinen en de infrastructuur geïnstalleerde sensoren toeneemt, kunnen deze extra informatie verstrekken over de reële door de treindienst veroorzaakte slijtage.
- (9) Het Hof van Justitie heeft een arrest geveld over de berekening van kosten die rechtstreeks uit de exploitatie van de treindienst voortvloeien ⁽³⁾. In deze verordening is rekening gehouden met dat arrest.

⁽¹⁾ PBL 343 van 14.12.2012, blz. 32.

⁽²⁾ De CATRIN-studie bevat een synoptisch overzicht van de infrastructuurkenmerken die in econometrische studies van zeven infrastructuurbeheerders in de Unie over de kosten van spoorinfrastructuur worden gebruikt. Zes van de zeven infrastructuurbeheerders zijn van oordeel dat verkeersbeheer en seingeving niet relevant zijn voor hun econometrische kostenstudies (zie CATRIN-studie, pakket 1, blz. 40, tabel 13).

⁽³⁾ Arrest van het Hof in zaak C512/10 Commissie vs. Polen; ECLI:EU:C:2013:338, punten 82, 83 en 84.

- (10) De exploitatie van de treindienst veroorzaakt normaal gezien geen slijtage aan elektrische uitrusting zoals kabels of transformatoren en deze worden evenmin blootgesteld aan wrijving of andere effecten van de treinexploitatie. Derhalve mogen de kosten voor elektrische uitrusting niet worden meegenomen bij de berekening van de kosten die rechtstreeks voortvloeien uit de exploitatie van de treindienst. Treinen die tractiestroom afnemen, zorgen door de wrijving en de vlambogen die ze veroorzaken voor slijtage aan de rijdraad of stroomrail. Bijgevolg kan een deel van de onderhouds- en vervangingskosten van stroomdragers direct aan de treinexploitatie worden gekoppeld. Verkeersbewegingen die een elektrische en mechanische belasting teweegbrengen kunnen direct tot gevolg hebben dat de onderhouds- en vervangingskosten van andere onderdelen van de bovenleiding toenemen.
- (11) Het gebruik van voertuigen of spoorlijnen met verschillende ontwerpkenmerken heeft een impact op de door de exploitatie van de treindienst veroorzaakte directe kosten. De lidstaten kunnen hun infrastructuurbeheerders toestaan de gemiddelde directe kosten te differentiëren overeenkomstig de beste internationale praktijken om dergelijke verschillen door te berekenen.
- (12) Volgens een algemeen aanvaard economisch principe waarborgen gebruiksheffingen op basis van marginale kosten een optimaal gebruik van de infrastructuurcapaciteit. Derhalve kan de infrastructuurbeheerder besluiten de directe kosten die uit de exploitatie van de treindienst voortvloeien te berekenen op basis van geraamde marginale kosten.
- (13) Voorts zijn in het kader van internationale beste praktijken ⁽¹⁾ methoden en modellen ontwikkeld, zoals econometrische of technische modellen, om de marginale kosten van infrastructuurgebruik te berekenen. Tegelijk zal de internationale praktijk zich verder blijven ontwikkelen naarmate nieuwe analyses en onderzoek worden verricht — en getoetst door een van de infrastructuurbeheerder onafhankelijke instantie, zoals de toezichthoudende instantie — met inbegrip van analyse en onderzoek die voor individuele lidstaten specifiek zijn in verband met bijzondere infrastructuurkenmerken. Daarom moeten infrastructuurbeheerders dergelijke modellen kunnen gebruiken om de directe kosten die uit de treinexploitatie voortvloeien te bepalen.
- (14) Verschillende vormen van econometrische of technische modellen bieden een betere nauwkeurigheid voor de berekening van de directe of marginale kosten van infrastructuurgebruik. Kostenmodellering vergt echter betere gegevens en een grotere deskundigheid dan methoden waarbij de niet mee te rekenen kosten worden afgetrokken van de totale kosten. Bovendien zullen de toezichthoudende instanties misschien nog niet kunnen beoordelen of de concrete berekening conform Richtlijn 2012/34/EU is. Daarom moet de infrastructuurbeheerder, wanneer aan deze strengere eisen is voldaan, het recht krijgen de directe kosten te berekenen op basis van econometrische of wetenschappelijke modellen of een combinatie van beide.
- (15) Op basis van de door de infrastructuurbeheerder meegedeelde informatie moeten de toezichthoudende instanties kunnen controleren of de verschillende heffingsbeginselen consequent worden toegepast. Derhalve dient de infrastructuurbeheerder op grond van bijlage IV van Richtlijn 2012/34/EU de methode, voorschriften en, indien van toepassing, schalen voor de bepaling van de kosten en heffingen nader te omschrijven in de netverklaring.
- (16) In internationale studies ⁽²⁾ zijn in nauwe samenwerking met de infrastructuurbeheerders de directe eenheidskosten berekend. Hoewel in die studies verschillende methoden zijn geanalyseerd die in de lidstaten voor verschillende materieelparken en bestemmingen worden gebruikt, bedroegen de directe kosten per treinkilometer meestal minder dan 2 EUR (prijsspeil en wisselkoers van 2005) per trein-km van een trein van 1 000 ton. Om de administratieve last voor de toezichthoudende instanties te beperken is voor de berekening van de directe kosten niet dezelfde graad van nauwkeurigheid vereist wanneer die kosten lager dan deze drempel liggen.
- (17) Om verschillende redenen, zoals productiviteitsverbeteringen, de invoering van nieuwe technologieën of een beter inzicht in de veroorzaker van kosten, moet de berekening van de directe kosten regelmatig worden bijgewerkt en herzien overeenkomstig onder meer de beste internationale praktijk.
- (18) Aangezien spoorwegondernemingen behoefte hebben aan voorspelbare heffingssystemen en redelijke verwachtingen inzake de ontwikkeling van de infrastructuurheffingen, dient de infrastructuurbeheerder, als dit door de toezichthoudende instantie wordt gevraagd, een ingroeiplan op te stellen voor die spoorwegondernemingen die treindiensten exploiteren en die door herziening van de berekeningswijze aanzienlijk hogere heffingen zouden moeten betalen.
- (19) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het in artikel 62, lid 1, van Richtlijn 2012/34/EU bedoelde comité,

⁽¹⁾ Deel D1 van de CATRIN-studie, gecoördineerd door VTI, maart 2008, blz. 37 t/m 54 en blz. 82 t/m 84.

⁽²⁾ GRACE-project, gecoördineerd door de University of Leeds, deel D7 „Generalisation of marginal social cost estimates”, blz. 22 en 23.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp en werkingssfeer

1. Bij deze verordening worden de modaliteiten vastgesteld voor de berekening van de kosten die rechtstreeks uit de exploitatie van de treindienst voortvloeien met het oog op de vaststelling van de heffingen voor het minimumtoegangspakket en voor de toegang tot infrastructuur die dienstvoorzieningen verbindt als bedoeld in artikel 31, lid 3, van Richtlijn 2012/34/EU.
2. Deze verordening dient te worden toegepast zonder afbreuk te doen aan de bepalingen inzake de financiering van infrastructuur of het evenwicht tussen de inkomsten en uitgaven van de infrastructuurbeheerder als bedoeld in artikel 8 van Richtlijn 2012/34/EU.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1. „directe kosten”: de kosten die rechtstreeks uit de exploitatie van de treindienst voortvloeien;
2. „directe eenheidskosten”: de directe kosten per treinkilometer, voertuigkilometer, brutotonkilometer van een trein of een combinatie daarvan;
3. „kostencentrum”: de bedrijfseenheid binnen het boekhoudsysteem van de infrastructuurbeheerder waaraan kosten worden toebedeeld met het oog op de directe of indirecte toewijzing daarvan aan een verhandelbare dienst.

Artikel 3

Directe kosten voor het hele net

1. De directe kosten voor het hele net worden berekend als het verschil tussen enerzijds de kosten voor de verlening van de diensten van het minimumtoegangspakket en voor de toegang tot infrastructuur die dienstvoorzieningen verbindt, en anderzijds de niet in rekening te brengen kosten als bedoeld in artikel 4.
2. De lidstaten kunnen besluiten dat de infrastructuurbeheerder de directe kosten voor het hele net als bedoeld in lid 1 dient te bepalen op basis van de kosten voor een efficiënte dienstverlening.
3. De waarde van activa die voor de berekening van de directe kosten voor het hele net worden gebruikt, moeten gebaseerd zijn op historische waarden, dan wel, wanneer die niet bekend zijn of wanneer de actuele waarde lager ligt, op de actuele waarde. De historische waarde van activa moet gebaseerd zijn op de door de infrastructuurbeheerder op het moment van de verwerving van de activa betaalde en gedocumenteerde prijs. In geval van een schuldverlichting, waarbij de schulden van de infrastructuurbeheerder geheel of gedeeltelijk door een andere entiteit worden overgenomen, dient de infrastructuurbeheerder een relevant deel van die schuldverlichting te gebruiken om de waarde van zijn activa en de overeenkomstige directe kosten voor het hele net te verminderen. In afwijking van de eerste zin mag de infrastructuurbeheerder waarden hanteren, waaronder ramingen van de huidige waarde of vervangingswaarde, als aan de toezichthoudende instantie kan worden aangetoond dat die waarden op transparante, goed onderbouwde en objectieve manier zijn vastgesteld.
4. Onverminderd artikel 4 en indien de infrastructuurbeheerder, onder meer op basis van beste internationale praktijken, de kosten die rechtstreeks uit de treinexploitatie voortvloeien op transparante, goed onderbouwde en objectieve wijze kan meten en aantonen mag hij in de berekening van de directe kosten voor het hele net in ieder geval de volgende kosten opnemen:
 - a) kosten van personeel dat nodig is om een bepaald baanvak open te houden indien een exploitant verzoekt om een specifieke trein te laten rijden buiten de normale openingstijden van die lijn;
 - b) het deel van de kosten van wisselcomplexen, waaronder wissels en kruisingen, die slijtage ondervinden van de treindienst;

- c) het deel van de kosten voor vernieuwing en onderhoud van de rijdraden, stroomrails of beide en van de bovenleidingsapparatuur dat rechtstreeks voortvloeit uit de exploitatie van de treindienst;
 - d) de kosten van personeel dat nodig is voor de toewijzing van treinpaden en het opstellen van de dienstregeling voor zover die kosten rechtstreeks voortvloeien uit de exploitatie van de treindienst.
5. De voor de berekening op grond van dit artikel gehanteerde kosten moeten gebaseerd zijn op door de infrastructuurbeheerder uitgevoerde of verwachte betalingen. De op grond van dit artikel berekende kosten moeten consequent worden gemeten en geraamd op basis van gegevens uit dezelfde periode.

Artikel 4

Niet in rekening te brengen kosten

1. Bij de berekening van de directe kosten voor het hele net laat de infrastructuurbeheerder specifiek de volgende kosten buiten beschouwing:
- a) vaste kosten voor een bepaald baanvak die de infrastructuurbeheerder ook dient te dragen wanneer er geen treinbewegingen zijn;
 - b) kosten die geen verband houden met door de infrastructuurbeheerder uitgevoerde betalingen. Kosten of kostencentra zonder rechtstreeks verband met het aanbieden van het minimumtoegangspakket of de toegang tot infrastructuur die dienstvoorzieningen verbindt;
 - c) kosten voor verwerving, verkoop, ontmanteling, sanering, heringebruikname of huur van gronden of andere vaste activa;
 - d) overheadkosten voor het hele net, met inbegrip van overheadlonen en pensioenen;
 - e) financieringskosten;
 - f) kosten in verband met technologische vooruitgang of veroudering;
 - g) kosten van immateriële activa;
 - h) kosten van baansensoren, communicatieapparatuur langs het spoor en seinuitrusting die niet rechtstreeks uit de treinexploitatie voortvloeien;
 - i) kosten van informatie, niet langs het spoor gelegen communicatieapparatuur of telecommunicatie-uitrusting;
 - j) kosten in verband met individuele gevallen van overmacht, ongevallen en storingen onverminderd artikel 35 van Richtlijn 2012/34/EU;
 - k) kosten van uitrusting voor de elektrische tractiestroomvoorziening die niet rechtstreeks uit de treinexploitatie voortvloeien. De directe kosten voor de exploitatie van treindiensten die geen elektrische stroomvoorziening gebruiken omvatten geen kosten voor het gebruik van elektrische stroomvoorziening.
 - l) kosten in verband met de verstrekking van de in punt 1, onder f), van bijlage II bij Richtlijn 2012/34/EU genoemde informatie, tenzij deze rechtstreeks voortvloeit uit de exploitatie van de treindienst;
 - m) de administratiekosten van de gedifferentieerde heffingsregelingen als bedoeld in artikel 31, lid 5, en artikel 32, lid 4, van Richtlijn 2012/34/EU;
 - n) afschrijvingen die niet worden bepaald op basis van de reële door de treinexploitatie veroorzaakte slijtage van de infrastructuur;
 - o) het deel van de onderhouds- en vernieuwingskosten van civiele infrastructuur dat niet rechtstreeks voortvloeit uit de exploitatie van de treindienst.
2. Indien de infrastructuurbeheerder voor de financiering van specifieke infrastructuurinvesteringen middelen krijgt die niet terug betaald hoeven te worden en indien met die investeringen rekening wordt gehouden voor de berekening van de directe kosten, mogen die investeringen, onverminderd artikel 32 van Richtlijn 2012/34/EU, niet tot een stijging van de heffingen leiden.
3. Kosten die op grond van dit artikel niet in de berekening mogen worden opgenomen, worden op basis van de in artikel 3, lid 5, bedoelde termijn gemeten of geraamd.

*Artikel 5***Berekening en differentiatie van directe eenheidskosten**

1. De infrastructuurbeheerder berekent de gemiddelde directe eenheidskosten voor het hele net door de directe kosten voor het hele net te delen door het geraamde of werkelijk gerealiseerde totale aantal voertuigkilometers, treinkilometers of brutotonkilometers.

Indien hij ten aanzien van de toezichhoudende instantie als bedoeld in artikel 55 van Richtlijn 2012/34/EU kan aantonen dat de in lid 2 genoemde waarden of parameters voor verschillende delen van het netwerk sterk uiteenlopen en na de opdeling van het netwerk in verschillende delen, kan de infrastructuurbeheerder de directe eenheidskosten voor delen van het netwerk ook berekenen door voor elk deel de directe kosten te delen door het geraamde of het werkelijk gepresteerde totale aantal voertuigkilometers, treinkilometers of brutotonkilometers. De prognoseperiode mag meerdere jaren bestrijken.

Voor de berekening van de gemiddelde directe eenheidskosten mag de infrastructuurbeheerder gebruikmaken van een combinatie van voertuigkilometers, treinkilometers of brutotreinkilometers indien die berekeningsmethode geen invloed heeft op het rechtstreeks causaal verband met de exploitatie van de treindienst. Onverminderd artikel 3, lid 3, mag de infrastructuurbeheerder ook werkelijke of geraamde kosten hanteren.

2. De lidstaten kunnen de infrastructuurbeheerder toestaan de gemiddelde directe eenheidskosten te differentiëren op basis van de door één of meer van de volgende parameters aan de infrastructuur veroorzaakte slijtage:

- a) treinlengte en/of aantal voertuigen waaruit een trein bestaat;
- b) treinmassa;
- c) type voertuig en met name zijn onafgeveerde massa;
- d) treinsnelheid;
- e) tractievermogen van het aangedreven voertuig;
- f) aslast en/of aantal assen;
- g) geregistreerd aantal treinwielen met vlakke plaatsen of het reële gebruik van uitrusting om wielslip tegen te gaan;
- h) langsstijfheid van voertuigen en horizontaal op het spoor uitgeoefende krachten;
- i) verbruikte en gemeten elektrische stroom of bewegingen van de pantografen of sleepschoenen als parameter om de slijtage aan de bovenleiding of stroomrail door te berekenen;
- j) spoorparameters, met name bogen;
- k) andere afzonderlijke kostengerelateerde parameters waarvoor de infrastructuurbeheerder aan de toezichhoudende instantie kan aantonen dat de waarde, met inbegrip van de eventuele differentiatie objectief is gemeten en geregistreerd.

3. Een differentiatie van de directe eenheidskosten mag niet leiden tot een toename van de directe kosten voor het hele net als bedoeld in artikel 3, lid 1.

4. De extra kosten die worden veroorzaakt door de, al dan niet geplande, omleiding van treinen op verzoek van de infrastructuurbeheerder worden niet opgenomen in de uit de exploitatie van de omgeleide treindienst voortvloeiende directe kosten. De eerste zin is niet van toepassing indien de spoorwegondernemingen door de infrastructuurbeheerder voor die extra kosten wordt vergoed of indien de omleiding het gevolg is van de coördinatieprocedure waarin artikel 46 van Richtlijn 2012/34/EU voorziet.

5. Het totale aantal voertuigkilometers, treinkilometers, brutotonkilometers of een combinatie daarvan die voor de op grond van dit artikel gemaakte berekeningen wordt gebruikt, wordt bepaald of geraamd op basis van de in artikel 3, lid 5, bedoelde referentieperiode.

*Artikel 6***Kostenmodellering**

In afwijking van artikel 3, lid 1, en de eerste zin van artikel 5, lid 1, mag de infrastructuurbeheerder de directe kosten berekenen op basis van onderbouwde econometrische of technische kostenmodellen indien hij aan de toezichhoudende instantie kan aantonen dat de directe eenheidskosten alleen rechtstreeks uit de treinexploitatie voortvloeiende kosten

omvatten en geen van de in artikel 4 bedoelde kosten. De toezichthoudende instantie kan de infrastructuurbeheerder verzoeken ter vergelijking de directe eenheidskosten te berekenen overeenkomstig artikel 3, lid 1, en artikel 5, lid 1, of aan de hand van de kostenmodellen overeenkomstig de eerste zin.

Artikel 7

Vereenvoudigde controle

1. De toezichthoudende instantie mag haar toezicht op de berekening van de directe kosten voor het hele net als bedoeld in artikel 56, lid 2, op vereenvoudigde wijze uitoefenen indien de directe kosten voor het hele net als bedoeld in artikel 3, lid 1, of de op basis van de in artikel 6 bedoelde kostenmodellen berekende directe kosten vermenigvuldigd met het tijdens de referentieperiode gerealiseerde aantal treinkilometers, voertuigkilometers en/of tonkilometers, lager ligt dan hetzij 15 % van de totale kosten voor onderhoud en vernieuwing, hetzij de som van 10 % van de onderhoudskosten plus 20 % van de vernieuwingskosten. De lidstaten kunnen de in dit lid vermelde percentages optrekken tot maximaal tweemaal de vermelde waarden.
2. De toezichthoudende instantie kan haar goedkeuring hechten aan de berekening van de gemiddelde directe eenheidskosten als bedoeld in artikel 5, lid 1, van de gedifferentieerde gemiddelde directe eenheidskosten als bedoeld in artikel 5, lid 2, en/of de kostenmodellering als bedoeld in lid 6 waarop het vereenvoudigd toezicht van toepassing is, als de gemiddelde directe kosten per treinkilometer van een trein van 1 000 ton niet hoger liggen dan 2 EUR (prijspeil en wisselkoers van 2005, met toepassing van een correcte prijsindex).
3. Beslissingen om vereenvoudigd toezicht uit te oefenen op basis van lid 1 of lid 2 worden onafhankelijk van elkaar genomen. Vereenvoudigd toezicht doet geen afbreuk aan de artikelen 31 tot en met 56 van Richtlijn 2012/34/EU.
4. De toezichthoudende instantie bepaalt de modaliteiten van het vereenvoudigde toezicht.

Artikel 8

Herziening van de berekening

De infrastructuurbeheerder dient de methode voor de berekening van de directe kosten regelmatig te actualiseren, rekening houdend met onder meer de beste internationale praktijk.

Artikel 9

Overgangsbepalingen

De infrastructuurbeheerder legt uiterlijk op 3 juli 2017 zijn methode voor de berekening van de directe kosten en in voorkomend geval een ingroeiplan voor aan de toezichthoudende instantie.

Artikel 10

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 augustus 2015.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 juni 2015.

Voor de Commissie
De voorzitter
Jean-Claude JUNCKER

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2015/910 VAN DE COMMISSIE**van 12 juni 2015****tot vaststelling van de forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 922/72, (EEG) nr. 234/79, (EG) nr. 1037/2001 en (EG) nr. 1234/2007 van de Raad ⁽¹⁾,Gezien Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 van de Commissie van 7 juni 2011 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad, wat de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit betreft ⁽²⁾, en met name artikel 136, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 zijn, op grond van de resultaten van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguayronde, de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de perioden die in bijlage XVI, deel A, bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.
- (2) De forfaitaire invoerwaarde wordt elke dag berekend overeenkomstig artikel 136, lid 1, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011, met inachtneming van de variabele gegevens voor die dag. Bijgevolg moet deze verordening in werking treden op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 136 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld in de bijlage bij de onderhavige verordening.

*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 juni 2015.

Voor de Commissie,
namens de voorzitter,
Jerzy PLEWA

Directeur-generaal Landbouw en Plattelandsontwikkeling

⁽¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 671.

⁽²⁾ PB L 157 van 15.6.2011, blz. 1.

BIJLAGE

Forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijs van bepaalde groenten en fruit

(EUR/100 kg)		
GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	MA	121,2
	MK	79,0
	TR	74,2
	ZZ	91,5
0707 00 05	MK	39,4
	TR	126,8
	ZZ	83,1
0709 93 10	TR	121,8
	ZZ	121,8
0805 50 10	AR	125,0
	BO	147,7
	BR	107,1
	TR	111,0
	ZA	156,3
	ZZ	129,4
	ZZ	129,4
0808 10 80	AR	159,7
	BR	111,0
	CL	127,6
	NZ	150,0
	US	145,8
	ZA	135,2
	ZZ	138,2
	ZZ	138,2
0809 10 00	TR	257,9
	ZZ	257,9
0809 29 00	TR	351,7
	ZZ	351,7

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EU) nr. 1106/2012 van de Commissie van 27 november 2012 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 471/2009 van het Europees Parlement en de Raad betreffende communautaire statistieken van de buitenlandse handel met derde landen, wat de bijwerking van de nomenclatuur van landen en gebieden betreft (PB L 328 van 28.11.2012, blz. 7). De code „ZZ” staat voor „overige oorsprong”.

BESLUITEN

UITVOERINGSBESLUIT (EU) 2015/911 VAN DE COMMISSIE

van 11 juni 2015

tot wijziging van bijlage II bij Beschikking 2007/777/EG wat betreft de vermelding voor Canada in de lijst van derde landen of delen daarvan waaruit vleesproducten en behandelde magen, blazen en darmen in de Unie mogen worden binnengebracht in verband met hoogpathogene aviaire influenza

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2015) 3790)

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2002/99/EG van de Raad van 16 december 2002 houdende vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor de productie, de verwerking, de distributie en het binnenbrengen van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong ⁽¹⁾, en met name artikel 8, inleidende zin, artikel 8, punt 1, eerste alinea, artikel 8, punt 4, en artikel 9, lid 4, onder c),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Beschikking 2007/777/EG van de Commissie ⁽²⁾ stelt de veterinairerechtelijke en de gezondheidsvoorschriften vast voor de invoer in, de doorvoer door en de opslag in de Unie van zendingen van vleesproducten en behandelde magen, blazen en darmen („de producten”).
- (2) In deel 1 van bijlage II bij Beschikking 2007/777/EG worden de gebieden van derde landen vermeld waaruit het binnenbrengen van de producten in de Unie om veterinairerechtelijke redenen is beperkt en ten aanzien waarvan regionalisatie wordt toegepast. Deel 2 van die bijlage bevat een lijst van derde landen of delen daarvan waaruit het binnenbrengen van de producten in de Unie is toegestaan, op voorwaarde dat de producten de in deel 4 van die bijlage vastgestelde behandeling hebben ondergaan.
- (3) Canada is opgenomen in deel 2 van bijlage II bij Beschikking 2007/777/EG als een derde land waarvoor de invoer in en de doorvoer door de Unie van producten die zijn verkregen van pluimvee, gekweekt vederwild en vrij vederwild uit het hele grondgebied of uit bepaalde delen van dat grondgebied worden toegestaan. De regionalisatie van Canada is opgenomen in Beschikking 2007/777/EG, zoals gewijzigd bij Uitvoeringsbesluit (EU) 2015/204 van de Commissie ⁽³⁾, naar aanleiding van uitbraken van HPAI bij pluimvee in de provincie British Columbia, Canada. Volgens Beschikking 2007/777/EG kan worden toegestaan dat producten uit het getroffen gebied in de Unie worden binnengebracht nadat zij behandeling „D” hebben ondergaan, zoals vastgesteld in deel 4 van bijlage II bij Beschikking 2007/777/EG („behandeling D”).
- (4) Canada heeft in april 2015 een nieuwe uitbraak van HPAI bij pluimvee in de provincie Ontario bevestigd. De veterinaire autoriteiten van Canada hebben wegens deze nieuwe uitbraak onmiddellijk de afgifte opgeschort van veterinaire certificaten voor zendingen van de betrokken producten die bestemd zijn om vanuit het hele grondgebied van Canada in de Unie te worden binnengebracht. Canada heeft ook een ruimingsbeleid ingevoerd om HPAI te bestrijden en de verspreiding ervan te beperken.

⁽¹⁾ PB L 18 van 23.1.2003, blz. 11.

⁽²⁾ Beschikking 2007/777/EG van de Commissie van 29 november 2007 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke en de gezondheidsvoorschriften en het model van de certificaten voor bepaalde uit derde landen ingevoerde vleesproducten en behandelde magen, blazen en darmen voor menselijke consumptie en tot intrekking van Beschikking 2005/432/EG (PB L 312 van 30.11.2007, blz. 49).

⁽³⁾ Uitvoeringsbesluit (EU) 2015/204 van de Commissie van 6 februari 2015 tot wijziging van bijlage II bij Beschikking 2007/777/EG wat betreft de vermelding voor Canada in de lijst van derde landen of delen daarvan waaruit vleesproducten en behandelde magen, blazen en darmen in de Unie mogen worden binnengebracht in verband met hoogpathogene aviaire influenza (PB L 33 van 10.2.2015, blz. 45).

- (5) Een overeenkomst tussen de Unie en Canada ⁽¹⁾ voorziet in een snelle wederzijdse erkenning van regionalisatie-maatregelen in het geval van ziekte-uitbraken in de Unie of in Canada („de Overeenkomst”).
- (6) Wegens de nieuwe uitbraak van HPAI in de provincie Ontario, Canada, moeten producten die zijn verkregen van pluimvee, gekweekt vederwild en vrij vederwild uit die delen van de bedoelde provincie waarvoor door de veterinaire autoriteiten van Canada beperkende maatregelen zijn ingesteld, ten minste „behandeling D” ondergaan om de insleep van het HPAI-virus in de Unie te voorkomen.
- (7) In verband met de HPAI-uitbraken in British Columbia is de regionalisatie van het Canadese grondgebied eveneens opgenomen in Verordening (EG) nr. 798/2008 van de Commissie ⁽²⁾, zoals gewijzigd bij Uitvoeringsverordeningen (EU) 2015/198 ⁽³⁾ en (EU) 2015/908 van de Commissie ⁽⁴⁾, voor de invoer van bepaalde pluimveeproducten die binnen het toepassingsgebied van die verordening vallen.
- (8) Omwille van de consistentie moet de beschrijving van de gebieden in deel 1 van bijlage II bij Beschikking 2007/777/EG verwijzen naar de regionalisatie zoals beschreven in kolom 3 van de tabel in deel 1 van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 798/2008, met behoud van de geldigheid van de in de kolommen 6A en 6B van die tabel vermelde data.
- (9) Deel 1 van bijlage II bij Beschikking 2007/777/EG moet derhalve worden gewijzigd.
- (10) De in dit besluit vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor planten, dieren, levensmiddelen en diervoeders,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage II bij Beschikking 2007/777/EG wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij dit besluit.

Artikel 2

Dit besluit is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 11 juni 2015.

Voor de Commissie
Vytenis ANDRIUKAITIS
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de regering van Canada inzake sanitaire maatregelen ter bescherming van de volksgezondheid en de diergezondheid bij de handel in levende dieren en dierlijke producten, zoals goedgekeurd namens de Gemeenschap bij Besluit 1999/201/EG van de Raad (PB L 71 van 18.3.1999, blz. 3).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 798/2008 van de Commissie van 8 augustus 2008 tot vaststelling van een lijst van derde landen, gebieden, zones of compartimenten waaruit pluimvee en pluimveeproducten mogen worden ingevoerd in en doorgevoerd door de Gemeenschap, en van de voorschriften inzake veterinaire certificering (PB L 226 van 23.8.2008, blz. 1).

⁽³⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2015/198 van de Commissie van 6 februari 2015 tot wijziging van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 798/2008 wat betreft de vermelding voor Canada in de lijst van derde landen, gebieden, zones of compartimenten waaruit de invoer in of de doorvoer door de Unie van bepaalde pluimveeproducten in verband met hoogpathogene aviaire influenza is toegestaan (PB L 33 van 10.2.2015, blz. 9).

⁽⁴⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2015/908 van 11 juni 2015 tot wijziging van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 798/2008 wat betreft de vermelding voor Canada in de lijst van derde landen, gebieden, zones of compartimenten waaruit de invoer in of de doorvoer door de Unie van bepaalde pluimveeproducten in verband met hoogpathogene aviaire influenza is toegestaan (zie bladzijde 11 van dit Publicatieblad).

BIJLAGE

In deel 1 van bijlage II bij Beschikking 2007/777/EG wordt de vermelding voor Canada vervangen door:

„Canada	CA	01/2015	Het hele land
	CA-1	01/2015	Het hele land Canada, met uitzondering van gebied CA-2
	CA-2	01/2015	De in kolom 3 van de tabel in deel 1 van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 798/2008 van de Commissie onder CA-2 beschreven gebieden van Canada, met behoud van de geldigheid van de in de kolommen 6A en 6B van die tabel vermelde data.”

UITVOERINGSBESLUIT (EU) 2015/912 VAN DE COMMISSIE**van 12 juni 2015****tot vaststelling van de datum waarop de werkzaamheden van het Visuminformatiesysteem (VIS) in de eenentwintigste, tweeëntwintigste en drieëntwintigste regio beginnen**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 767/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 betreffende het Visuminformatiesysteem (VIS) en de uitwisseling tussen de lidstaten van gegevens op het gebied van visa voor kort verblijf (VIS-verordening) ⁽¹⁾, en met name artikel 48, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig Uitvoeringsbesluit 2013/493/EU van de Commissie ⁽²⁾ bestaat de eenentwintigste regio waar voor alle aanvragen met het verzamelen en overdragen van gegevens aan het Visuminformatiesysteem (VIS) moet worden begonnen uit Andorra, de Heilige Stoel, Monaco en San Marino, bestaat de tweeëntwintigste regio waar voor alle aanvragen met het verzamelen en overdragen van gegevens aan het VIS moet worden begonnen uit Ierland en het Verenigd Koninkrijk, en bestaat de drieëntwintigste regio waar voor alle aanvragen met het verzamelen en overdragen van gegevens aan het VIS moet worden begonnen uit België, Bulgarije, Cyprus, Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Kroatië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland.
- (2) De lidstaten hebben de Commissie ervan in kennis gesteld dat zij de nodige technische en wettelijke regelingen hebben getroffen om de in artikel 5, lid 1, van Verordening (EG) nr. 767/2008 bedoelde gegevens te verzamelen en aan het VIS toe te zenden voor alle aanvragen in deze regio's, met inbegrip van regelingen voor het verzamelen en/of verzenden van gegevens namens een andere lidstaat.
- (3) Nu aan de voorwaarde van de eerste zin van artikel 48, lid 3, van Verordening (EG) nr. 767/2008 is voldaan, moet de datum worden vastgesteld waarop de werkzaamheden van het VIS in de eenentwintigste, tweeëntwintigste en drieëntwintigste regio beginnen.
- (4) Aangezien Verordening (EG) nr. 767/2008 voortbouwt op het Schengenacquis, heeft Denemarken overeenkomstig artikel 5 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, dat gehecht is aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, besloten om Verordening (EG) nr. 767/2008 in zijn nationale wetgeving om te zetten. Denemarken is daarom krachtens internationaal recht verplicht dit besluit uit te voeren.
- (5) Dit besluit houdt een ontwikkeling in van bepalingen van het Schengenacquis waaraan het Verenigd Koninkrijk niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2000/365/EG van de Raad ⁽³⁾. Dit besluit is derhalve niet bindend voor, noch van toepassing in het Verenigd Koninkrijk.
- (6) Dit besluit houdt een ontwikkeling in van bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2002/192/EG van de Raad ⁽⁴⁾. Dit besluit is derhalve niet bindend voor, noch van toepassing in Ierland.
- (7) Wat IJsland en Noorwegen betreft, houdt dit besluit een ontwikkeling in van bepalingen van het Schengenacquis als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen inzake de wijze waarop IJsland en Noorwegen worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ⁽⁵⁾, die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt B, van Besluit 1999/437/EG van de Raad ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ PB L 218 van 13.8.2008, blz. 60.

⁽²⁾ Uitvoeringsbesluit 2013/493/EU van de Commissie van 30 september 2013 tot vaststelling van de derde en laatste reeks regio's waar de werkzaamheden van het Visuminformatiesysteem (VIS) beginnen (PB L 268 van 10.10.2013, blz. 13).

⁽³⁾ Besluit 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis (PB L 131 van 1.6.2000, blz. 43).

⁽⁴⁾ Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan bepalingen van het Schengenacquis (PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20).

⁽⁵⁾ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.

⁽⁶⁾ Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31).

- (8) Wat Zwitserland betreft, houdt dit besluit een ontwikkeling in van bepalingen van het Schengenacquis als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ⁽¹⁾, die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt B, van Besluit 1999/437/EG, juncto artikel 3 van Besluit 2008/146/EG van de Raad ⁽²⁾.
- (9) Wat Liechtenstein betreft, houdt dit besluit een ontwikkeling in van bepalingen van het Schengenacquis als bedoeld in het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ⁽³⁾, die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt B, van Besluit 1999/437/EG, juncto artikel 3 van Besluit 2011/350/EU van de Raad ⁽⁴⁾.
- (10) Wat Cyprus betreft, is dit besluit een rechtsbesluit dat voortbouwt op het Schengenacquis of op een andere wijze daaraan is gerelateerd, zoals bedoeld, respectievelijk, in artikel 3, lid 2, van de Toetredingsakte van 2003, artikel 4, lid 2, van de Toetredingsakte van 2005 en artikel 4, lid 2, van de Toetredingsakte van 2011.
- (11) Omdat het wenselijk is dat het gebruik van het VIS zo snel mogelijk van start gaat in de eenentwintigste, tweeëntwintigste en drieëntwintigste regio, moet dit besluit in werking treden op de datum waarop het in het *Publicatieblad van de Europese Unie* wordt bekendgemaakt,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Het Visuminformatiesysteem begint op 20 november 2015 zijn werkzaamheden in de eenentwintigste, tweeëntwintigste en drieëntwintigste regio zoals vastgesteld bij Uitvoeringsbesluit 2013/493/EU.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 3

Dit besluit is van toepassing overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel, 12 juni 2015.

Voor de Commissie

De voorzitter

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ PB L 53 van 27.2.2008, blz. 52.

⁽²⁾ Besluit 2008/146/EG van de Raad van 28 januari 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 53 van 27.2.2008, blz. 1).

⁽³⁾ PB L 160 van 18.6.2011, blz. 21.

⁽⁴⁾ Besluit 2011/350/EU van de Raad van 7 maart 2011 betreffende de sluiting namens de Europese Unie van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis betreffende de afschaffing van controles aan de binnengrenzen en het verkeer van personen (PB L 160 van 18.6.2011, blz. 19).

UITVOERINGSBESLUIT (EU) 2015/913 VAN DE COMMISSIE**van 12 juni 2015****tot vaststelling van de datum waarop de werkzaamheden van het Visuminformatiesysteem (VIS) in de twintigste regio beginnen**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 767/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 betreffende het Visuminformatiesysteem (VIS) en de uitwisseling tussen de lidstaten van gegevens op het gebied van visa voor kort verblijf (VIS-verordening) ⁽¹⁾, en met name artikel 48, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig Uitvoeringsbesluit 2013/493/EU van de Commissie ⁽²⁾ bestaat de twintigste regio waar voor alle aanvragen met het verzamelen en overdragen van gegevens aan het Visuminformatiesysteem dient te worden begonnen uit Bangladesh, Bhutan, India, de Maldiven, Nepal, Pakistan en Sri Lanka.
- (2) De lidstaten hebben de Commissie ervan in kennis gesteld dat zij de nodige technische en wettelijke regelingen hebben getroffen om de in artikel 5, lid 1, van Verordening (EG) nr. 767/2008 bedoelde gegevens te verzamelen en aan het VIS toe te zenden voor alle aanvragen in deze regio, met inbegrip van regelingen voor het verzamelen en/of verzenden van gegevens namens een andere lidstaat.
- (3) Nu aan de voorwaarde van de eerste zin van artikel 48, lid 3, van Verordening (EG) nr. 767/2008 is voldaan, dient de datum te worden vastgesteld waarop de werkzaamheden van het VIS in de twintigste regio beginnen.
- (4) Aangezien Verordening (EG) nr. 767/2008 voortbouwt op het Schengenacquis, heeft Denemarken overeenkomstig artikel 5 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, dat gehecht is aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, besloten om Verordening (EG) nr. 767/2008 in zijn nationale wetgeving om te zetten. Denemarken is daarom krachtens internationaal recht verplicht dit besluit uit te voeren.
- (5) Dit besluit houdt een ontwikkeling in van bepalingen van het Schengenacquis waaraan het Verenigd Koninkrijk niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2000/365/EG van de Raad ⁽³⁾. Dit besluit is derhalve niet bindend voor, noch van toepassing in het Verenigd Koninkrijk.
- (6) Dit besluit houdt een ontwikkeling in van bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2002/192/EG van de Raad ⁽⁴⁾. Dit besluit is derhalve niet bindend voor, noch van toepassing in Ierland.
- (7) Wat IJsland en Noorwegen betreft, houdt dit besluit een ontwikkeling in van bepalingen van het Schengenacquis als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen inzake de wijze waarop IJsland en Noorwegen worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ⁽⁵⁾, die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt B, van Besluit 1999/437/EG van de Raad ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ PB L 218 van 13.8.2008, blz. 60.

⁽²⁾ Uitvoeringsbesluit 2013/493/EU van de Commissie van 30 september 2013 tot vaststelling van de derde en laatste reeks regio's waar de werkzaamheden van het Visuminformatiesysteem (VIS) beginnen (PB L 268 van 10.10.2013, blz. 13).

⁽³⁾ Besluit 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis (PB L 131 van 1.6.2000, blz. 43).

⁽⁴⁾ Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan bepalingen van het Schengenacquis (PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20).

⁽⁵⁾ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.

⁽⁶⁾ Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31).

- (8) Wat Zwitserland betreft, houdt dit besluit een ontwikkeling in van bepalingen van het Schengenacquis als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ⁽¹⁾, die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt B, van Besluit 1999/437/EG, juncto artikel 3 van Besluit 2008/146/EG van de Raad ⁽²⁾.
- (9) Wat Liechtenstein betreft, houdt dit besluit een ontwikkeling in van bepalingen van het Schengenacquis als bedoeld in het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ⁽³⁾, die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt B, van Besluit 1999/437/EG, juncto artikel 3 van Besluit 2011/350/EU van de Raad ⁽⁴⁾.
- (10) Dit besluit is een rechtsbesluit dat voortbouwt op het Schengenacquis of op een andere wijze daaraan is gerelateerd, zoals bedoeld, respectievelijk, in artikel 3, lid 2, van de Toetredingsakte van 2003, artikel 4, lid 2, van de Toetredingsakte van 2005 en artikel 4, lid 2, van de Toetredingsakte van 2011.
- (11) Omdat het wenselijk is dat de werkzaamheden van het VIS in de twintigste regio zo snel mogelijk van start kunnen gaan, dient dit besluit in werking te treden op de datum waarop het in het *Publicatieblad van de Europese Unie* wordt bekendgemaakt,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Het Visuminformatiesysteem begint op 2 november 2015 zijn werkzaamheden in de twintigste regio zoals vastgesteld bij Uitvoeringsbesluit 2013/493/EU.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 3

Dit besluit is van toepassing overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel, 12 juni 2015.

Voor de Commissie
De voorzitter
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ PB L 53 van 27.2.2008, blz. 52.

⁽²⁾ Besluit 2008/146/EG van de Raad van 28 januari 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 53 van 27.2.2008, blz. 1).

⁽³⁾ PB L 160 van 18.6.2011, blz. 21.

⁽⁴⁾ Besluit 2011/350/EU van de Raad van 7 maart 2011 betreffende de sluiting namens de Europese Unie van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis betreffende de afschaffing van controles aan de binnengrenzen en het verkeer van personen (PB L 160 van 18.6.2011, blz. 19).

AANBEVELINGEN

AANBEVELING (EU) 2015/914 VAN DE COMMISSIE

van 8 juni 2015

over een Europese hervestigingsregeling

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 292, vierde zin,

Overwegende:

- (1) De Europese Raad heeft tijdens zijn buitengewone bijeenkomst op 23 april 2015 herinnerd aan de ernst van de situatie in het Middellandse Zeegebied en verklaard dat de Unie alles in het werk moet stellen om te voorkomen dat nog meer mensen het leven laten op zee en om de dieper liggende oorzaken van de humanitaire noodsituatie aan te pakken. De Europese Raad zegde verder toe een eerste proefproject op vrijwillige basis met het oog op hervestiging in de EU op te zetten, dat plaatsen biedt aan personen die voor bescherming in aanmerking komen ⁽¹⁾.
- (2) In zijn resolutie van 29 april 2015 verzocht het Europees Parlement de lidstaten een grotere bijdrage te leveren aan bestaande hervestigingsprogramma's en benadrukte het de noodzaak veilige en legale toegang tot de EU-asielstelsel te garanderen ⁽²⁾.
- (3) Er bestaan momenteel grote verschillen tussen de lidstaten wat betreft de bereidheid personen te hervestigen. Slechts vijftien lidstaten en drie geassocieerde staten beschikken over een hervestigingsprogramma (en een andere staat heeft aangekondigd dat met een hervestigingsprogramma zal worden begonnen) en drie lidstaten en een geassocieerde staat hebben incidenteel hervestigd. Bij de overige lidstaten is in het geheel geen sprake van hervestiging.
- (4) In 2014 bereikte het aantal asielzoekers in de Unie met 626 000 een hoogtepunt, terwijl 6 380 onderdanen van derde landen die internationale bescherming nodig hadden, in de Unie werden hervestigd ⁽³⁾. In 2013 waren voor het eerst sinds de Tweede Wereldoorlog wereldwijd meer dan 50 miljoen mensen vluchteling, asielzoeker of in eigen land ontheemde ⁽⁴⁾.
- (5) In de conclusies van de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken van 10 oktober 2014 werd onderkend dat „[h]oewel rekening moet worden gehouden met de inspanningen van de lidstaten die te maken krijgen met migratiestromen, [...] alle lidstaten op een billijke en evenwichtige manier [tot hervestiging moeten] bijdragen [...]” ⁽⁵⁾.
- (6) De Europese Commissie heeft op 13 mei 2015 een brede Europese migratieagenda ⁽⁶⁾ gepresenteerd waarin onder meer een reeks directe, specifieke maatregelen wordt vastgesteld naar aanleiding van de menselijke tragedie die zich in het hele Middellandse Zeegebied voltrekt.
- (7) Om te voorkomen dat ontheemden die bescherming nodig hebben hun toevlucht moeten nemen tot criminele netwerken van mensensmokkelaars en mensenhandelaars, wordt de Europese Unie in de agenda opgeroepen tot intensivering van haar hervestigingsactiviteiten. Dienovereenkomstig komt de Commissie met deze aanbeveling, waarin een EU-brede hervestigingsregeling wordt voorgesteld waarbij op basis van een verdeelsleutel 20 000 plaatsen beschikbaar worden gesteld.
- (8) Wanneer geassocieerde staten mochten besluiten om deel te nemen, zullen de verdeelsleutel en de toewijzingen per lidstaat en deelnemende geassocieerde staat dienovereenkomstig worden aangepast.

⁽¹⁾ Punt 3, onder q), van de verklaring van de Europese Raad van 23 april 2015, EUCO 18/15.

⁽²⁾ Punten 8 en 10 van de resolutie van het Europees Parlement van 29 april 2015, 2015/2660(RSP).

⁽³⁾ Bron: Eurostat.

⁽⁴⁾ Bron: Global Trend 2013 Report, UNHCR.

⁽⁵⁾ Conclusies van de Raad inzake „Maatregelen nemen om de migratiestromen beter te beheersen”, Raad Justitie en Binnenlandse Zaken van 10 oktober 2014.

⁽⁶⁾ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees en Economisch Sociaal Comité en het Comité van de Regio's „Een Europese Migratieagenda” van 13 mei 2015, COM(2015) 240 final.

- (9) In het licht van eerdere discussies tijdens een speciale bijeenkomst van het forum Hervestiging en herplaatsing op 25 november 2014 moet de verdeelsleutel worden gebaseerd op: a) de omvang van de bevolking (40 %), b) het totale bbp (40 %), c) het gemiddeld aantal spontane asielaanvragen en het aantal hervestigde vluchtelingen per miljoen inwoners gedurende de periode 2010-2014 (10 %), en d) het werkloosheidspercentage (10 %).
- (10) In totaal 20 000 personen zouden tot de Unie moeten worden toegelaten tijdens een periode van twee jaar waarin de lidstaten uitvoering geven aan de regeling. De verantwoordelijkheid voor de opvang van deze personen zou volledig bij de deelnemende lidstaten dienen te liggen, in overeenstemming met de relevante regels van de Unie en internationale regels. Dit beantwoordt aan de oproep van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor vluchtelingen (UNHCR), die bij de Europese landen heeft aangedrongen op ruimere toezeggingen inzake de opvang van vluchtelingen via duurzame hervestigingsprogramma's en die daarmee de door de Internationale Organisatie voor Migratie en vijf niet-gouvernementele organisaties geleide campagne kracht heeft bijgezet.
- (11) Bij de vaststelling van de prioritaire regio's zou rekening moeten worden gehouden met de situatie in de buurlanden en met de huidige migratiestromen, waarbij met name aandacht dient te bestaan voor de link met de regionale ontwikkelings- en beschermingsprogramma's in het Midden-Oosten, Noord-Afrika en de Hoorn van Afrika.
- (12) Er zou een beroep moeten worden gedaan op de ervaring en expertise van de UHNCR en andere relevante instanties, waaronder het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken, ter ondersteuning van de uitvoering van de hervestigingsregeling.
- (13) Er moeten maatregelen worden genomen om secundaire bewegingen van hervestigde personen vanuit de staat van hervestiging naar andere lidstaten en deelnemende geassocieerde staten te voorkomen.
- (14) De Commissie is voornemens om aan de regeling bij te dragen door in 2015 en 2016 50 miljoen EUR extra beschikbaar te stellen in het kader van het hervestigingsprogramma van de Unie, zoals uiteengezet in artikel 17 van Verordening (EU) nr. 516/2014 van het Europees Parlement en de Raad⁽¹⁾. Om het nut van de financiële stimuleringsmaatregelen te optimaliseren zal de Commissie de in het kader van dat programma voorziene forfaitaire bedragen en hervestigingsprioriteiten aanpassen door middel van een gedelegeerde handeling, in overeenstemming met artikel 17, leden 4 en 10, van Verordening (EU) nr. 516/2014. Wanneer de geassocieerde staten besluiten deel te nemen aan de hervestigingsregeling, zouden zij niet uit hoofde van Verordening (EU) nr. 516/2014 voor forfaitaire bedragen in aanmerking kunnen komen ter compensatie van hun toezeggingen,

HEEFT DE VOLGENDE AANBEVELING VASTGESTELD:

DE EUROPESE HERVESTIGINGSREGELING

1. De Commissie beveelt de hervestiging door de lidstaten aan van 20 000 personen die internationale bescherming nodig hebben, op basis van de voorwaarden en de verdeelsleutel die in deze aanbeveling zijn neergelegd.

DEFINITIE EN TOEPASSINGSGBIED VAN DE HERVESTIGINGSREGELING

2. „Hervestiging” betekent het overbrengen van individuele ontheemde personen die duidelijk internationale bescherming nodig hebben van een derde land naar een lidstaat, op verzoek van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen en met instemming van die lidstaat, teneinde hen tegen refoulement te beschermen, waarbij die personen zowel verblijfsrecht krijgen als alle andere rechten die vergelijkbaar zijn met die van personen aan wie internationale bescherming is verleend.
3. De Europese hervestigingsregeling dient op alle lidstaten van toepassing te zijn.

INHOUD VAN DE HERVESTIGINGSREGELING

4. De regeling dient één Europese toezegging van 20 000 hervestigingsplaatsen voor te hervestigen personen in te houden. De regeling dient met ingang van de datum van goedkeuring van de aanbeveling twee jaar van kracht te zijn.
5. Het totale aantal toegezegde hervestigingsplaatsen dient volgens de in de bijlage opgenomen verdeelsleutel aan de lidstaten te worden toebedeeld. Wanneer geassocieerde staten besluiten deel te nemen aan de regeling, wordt de verdeelsleutel dienovereenkomstig aangepast.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 516/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot oprichting van het Fonds voor asiel, migratie en integratie, tot wijziging van Beschikking 2008/381/EG van de Raad en tot intrekking van Beschikkingen nr. 573/2007/EG en nr. 575/2007/EG van het Europees Parlement en de Raad en Beschikking 2007/435/EG van de Raad (PB L 150 van 20.5.2014, blz. 168).

6. De prioritaire regio's voor hervestiging dienen Noord-Afrika, het Midden-Oosten en de Hoorn van Afrika te omvatten, met speciale aandacht voor de landen waar de regionale ontwikkelings- en beschermingsprogramma's worden uitgevoerd.
7. De lidstaten en de deelnemende geassocieerde staten dienen verantwoordelijk te blijven voor individuele besluiten tot toelating, die voorafgegaan dienen te worden door passende medische en veiligheidscontroles, terwijl de Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties verantwoordelijk dient te zijn voor de beoordeling van kandidaten voor hervestiging in de prioritaire regio's en voor het indienen van voorstellen voor hervestiging bij de lidstaten en de deelnemende geassocieerde staten.
8. Wanneer een hervestigde persoon wordt toegelaten tot het grondgebied van een lidstaat of een deelnemende geassocieerde staat, dient die staat snel en in overeenstemming met de toepasselijke wetgeving, met name Verordening (EU) nr. 603/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, Richtlijn 2005/85/EG van de Raad ⁽³⁾, Richtlijn 2003/9/EG van de Raad ⁽⁴⁾, en, met ingang van 20 juli 2015, de Richtlijnen 2013/32/EU ⁽⁵⁾ en 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁶⁾, een formele procedure inzake internationale bescherming te volgen, waarbij onder meer vingerafdrukken worden genomen.
9. Na afloop van deze procedure, waarbij aan een hervestigd persoon door een lidstaat een internationale of nationale beschermingsstatus wordt verleend, dient die persoon in de lidstaat van hervestiging de rechten te genieten die begunstigen van internationale bescherming door Richtlijn 2011/95/EU worden gegarandeerd dan wel overeenkomstige, door de nationale wetgeving gegarandeerde rechten te genieten. In dat kader dienen voor het vrije verkeer binnen de Unie dezelfde voorwaarden en beperkingen te gelden als die welke van toepassing zijn op andere onderdanen van derde landen die rechtmatig in de lidstaten verblijven. In het geval van deelnemende geassocieerde staten dient gelijkwaardige nationale wetgeving van toepassing te zijn.
10. Kandidaten voor hervestiging dienen voorafgaand aan hun toelating tot het grondgebied van de lidstaten of deelnemende geassocieerde staten te worden geïnformeerd over hun rechten en plichten in zowel het kader van de hervestigingsregeling als dat van de relevante asielwetgeving van de Unie of de relevante nationale asielwetgeving, en met name te worden geïnformeerd over de gevolgen van het verder reizen binnen de Unie en/of de deelnemende geassocieerde staten, alsook over het feit dat zij uitsluitend in de staat van hervestiging de rechten genieten die aan de internationale of nationale beschermingsstatus zijn verbonden.
11. Hervestigde personen die zonder toestemming het grondgebied van een andere lidstaat of deelnemende geassocieerde staat dan de staat van hervestiging binnenkomen, hetzij in afwachting van de afsluiting van de formele internationale procedure inzake internationale bescherming hetzij na de verlening van de internationale bescherming, dienen naar de staat van hervestiging te worden teruggestuurd ingevolge de in Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁷⁾ en Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁸⁾ neergelegde regels.
12. Het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken dient bij de praktische uitvoering van de regeling te worden betrokken, met name om specifieke ondersteuning te bieden aan de lidstaten en de deelnemende geassocieerde staten en dan vooral aan de staten die nog geen ervaring met hervestiging hebben. Het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken dient toezicht te houden op de uitvoering van de regeling en regelmatig verslag uit te brengen over de uitvoering.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 603/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 betreffende de instelling van „Eurodac” voor de vergelijking van vingerafdrukken ten behoeve van een doeltreffende toepassing van Verordening (EU) nr. 604/2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend en betreffende verzoeken van rechtshandavingsinstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandhaving, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1077/2011 tot oprichting van een Europees Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (PB L 180 van 29.6.2013, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (PB L 337 van 20.12.2011, blz. 9).

⁽³⁾ Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (PB L 326 van 13.12.2005, blz. 13).

⁽⁴⁾ Richtlijn 2003/9/EG van de Raad van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten (PB L 31 van 6.2.2003, blz. 18).

⁽⁵⁾ Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (PB L 180 van 29.6.2013, blz. 60).

⁽⁶⁾ Richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (PB L 180 van 29.6.2013, blz. 96).

⁽⁷⁾ Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB L 180 van 29.6.2013, blz. 31).

⁽⁸⁾ Artikel 6, lid 2, van Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB L 348 van 24.12.2008, blz. 98).

13. De lidstaten dienen recht op toewijzing van financiële middelen te hebben naar rato van het aantal personen dat op hun grondgebied hervestigd is, overeenkomstig de vaste bedragen als vermeld in artikel 17 van Verordening (EU) nr. 516/2014, zoals aangepast bij Gedelegeerde Verordening (EU) nr. xxx/2015 ⁽¹⁾.

ADRESSATEN

14. Deze aanbeveling is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 8 juni 2015.

Voor de Commissie
Dimitris AVRAMOPOULOS
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ Nog niet ingediend.

BIJLAGE

Lidstaten	Verdeelsleutel (%)	Toewijzing
België	2,45	490
Bulgarije	1,08	216
Cyprus	0,34	69
Denemarken	1,73	345
Duitsland	15,43	3 086
Estland	1,63	326
Finland	1,46	293
Frankrijk	11,87	2 375
Griekenland	1,61	323
Hongarije	1,53	307
Ierland	1,36	272
Italië	9,94	1 989
Kroatië	1,58	315
Letland	1,10	220
Litouwen	1,03	207
Luxemburg	0,74	147
Malta	0,60	121
Nederland	3,66	732
Oostenrijk	2,22	444
Polen	4,81	962
Portugal	3,52	704
Roemenië	3,29	657
Slovenië	1,03	207
Slowakije	1,60	319
Spanje	7,75	1 549
Tsjechië	2,63	525
Verenigd Koninkrijk	11,54	2 309
Zweden	2,4	491

Deze sleutel is gebaseerd op de volgende criteria ⁽¹⁾ ⁽²⁾:

- a) de omvang van de bevolking (cijfers voor 2014, wegingsfactor 40 %). Dit criterium geeft aan hoeveel vluchtelingen een lidstaat kan opnemen;
- b) het totale bbp (cijfers voor 2013, wegingsfactor 40 %). Dit criterium geeft de absolute welvaart van een land weer en is een aanwijzing voor de capaciteit van een economie om vluchtelingen op te nemen en te integreren;
- c) het gemiddeld aantal spontane asielaanvragen en het aantal hervestigde vluchtelingen per miljoen inwoners gedurende de periode 2010-2014 (wegingsfactor 10 %). Dit criterium geeft aan hoeveel inspanningen de lidstaten in het recente verleden hebben geleverd;
- d) het werkloosheidscijfer (cijfers voor 2014, wegingsfactor 10 %). Dit criterium is een indicator voor de capaciteit om vluchtelingen te integreren.

⁽¹⁾ De berekeningen zijn gebaseerd op door Eurostat verstrekte statistische gegevens (geraadpleegd op 8 april 2015).

⁽²⁾ De berekening van de percentages werd uitgevoerd tot vijf cijfers achter de komma, die met het oog op de weergave in de tabel naar boven of naar beneden werden afgerond tot twee cijfers achter de komma; de toewijzing van personen vond plaats op basis van de volledige cijfers (tot en met vijf cijfers achter de komma).

HANDELINGEN VAN BIJ INTERNATIONALE OVEREENKOMSTEN INGESTELDE ORGANEN

**BESLUIT Nr. 1/2015 VAN HET GEMENGD COMITÉ INGESTELD BIJ ARTIKEL 14 VAN DE
OVEREENKOMST TUSSEN DE EUROPESE GEMEENSCHAP EN HAAR LIDSTATEN, ENERZIJD,
EN DE ZWITSERSE BONDSSTAAT, ANDERZIJD, OVER HET VRIJE VERKEER VAN PERSONEN**

van 8 juni 2015

**tot wijziging van bijlage III (Wederzijdse erkenning van beroepskwalificaties) bij die overeenkomst
[2015/915]**

HET GEMENGD COMITÉ,

Gezien de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen ⁽¹⁾ („de overeenkomst”), en met name de artikelen 14 en 18,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De overeenkomst werd ondertekend op 21 juni 1999 en is op 1 juni 2002 in werking getreden.
- (2) De bijlage III (Wederzijdse erkenning van beroepskwalificaties) van de overeenkomst is vervangen bij Besluit nr. 2/2011 van het Gemengd Comité EU-Zwitserland ⁽²⁾ en dient te worden bijgewerkt om rekening te houden met de nieuwe wetgeving die de Europese Unie en Zwitserland sedertdien hebben vastgesteld,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage III (Wederzijdse erkenning van beroepskwalificaties) bij de overeenkomst wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij dit besluit.

Artikel 2

Dit besluit is opgesteld in de volgende talen: het Bulgaars, het Deens, het Duits, het Engels, het Ests, het Fins, het Frans, het Grieks, het Hongaars, het Italiaans, het Kroatisch, het Lets, het Litouws, het Maltees, het Nederlands, het Pools, het Portugees, het Roemeens, het Slowaaks, het Sloveens, het Spaans, het Tsjechisch en het Zweeds, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het besluit door het Gemengd Comité EU-Zwitserland wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel, 8 juni 2015.

Voor het Gemengd Comité

De voorzitter

Gianluca GRIPPA

⁽¹⁾ PB L 114 van 30.4.2002, blz. 6.

⁽²⁾ PB L 277 van 22.10.2011, blz. 20.

BIJLAGE

Bijlage III (Wederzijdse erkenning van beroepskwalificaties) bij de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen wordt als volgt gewijzigd:

1) In de titel „DEEL A: BESLUITEN WAARNAAR WORDT VERWEZEN”, worden de volgende streepjes toegevoegd aan punt 1a:

- „— Verordening (EU) nr. 623/2012 van de Commissie van 11 juli 2012 tot wijziging van bijlage II bij Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (PB L 180 van 12.7.2012, blz. 9);
- Mededeling van de Commissie — Kennisgeving van de in bijlage I bij Richtlijn 2005/36/EG genoemde beroepsverenigingen of -organisaties die voldoen aan de voorwaarden van artikel 3, lid 2 (PB C 182 van 23.6.2011, blz. 1);
- Mededeling van de Commissie — Kennisgeving van opleidingstitels — Richtlijn 2005/36/EG betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (bijlage V) (PB C 183 van 24.6.2011, blz. 1);
- Mededeling van de Commissie — Kennisgeving van opleidingstitels — Richtlijn 2005/36/EG betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (bijlage V) (PB C 367 van 16.12.2011, blz. 5);
- Mededeling van de Commissie — Kennisgeving van opleidingstitels — Richtlijn 2005/36/EG betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (bijlage V) (PB C 244 van 14.8.2012, blz. 1);
- Mededeling van de Commissie — Kennisgeving van opleidingstitels — Richtlijn 2005/36/EG betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (bijlage V) (PB C 396 van 21.12.2012, blz. 1);
- Mededeling van de Commissie — Kennisgeving van opleidingstitels — Richtlijn 2005/36/EG betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (bijlage V) (PB C 183 van 28.6.2013, blz. 4);
- Mededeling van de Commissie — Kennisgeving van opleidingstitels — Richtlijn 2005/36/EG betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (bijlage V) (PB C 301 van 17.10.2013, blz. 1).”

2) In punt 1g worden de volgende medische opleidingen toegevoegd:

„Land	Titel
Medische oncologie Minimale opleidingsduur: 5 jaar	
Zwitserland	Medizinische Onkologie Oncologie médicale Oncologia medica

Land	Titel
Klinische genetica Minimale opleidingsduur: 4 jaar	
Zwitserland	Medizinische Genetik Génétique médicale Genetica medica”

3) In punt 1g wordt de titel voor de medische opleiding „Interne geneeskunde” vervangen door:

„Land	Titel
Interne geneeskunde Minimale opleidingsduur: 5 jaar	
Zwitserland	Allgemeine Innere Medizin Médecine interne générale Medicina interna generale”

4) In punt 1i wordt de volgende vermelding toegevoegd:

„Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Beroepstitel	Referentiedatum
Zwitserland	3. Diplomierte Pflegefachfrau HF, diplomierter Pflegefachmann HF Infirmière diplômée ES, infirmier diplômé ES Infermiera diplomata SSS, infermiere diplomato SSS	Höhere Fachschulen, die staatlich anerkannte Bildungsgänge durchführen Ecoles qui proposent des filières de formation reconnues par l'État Scuole specializzate superiori che propongono dei cicli di formazione riconosciuti dallo Stato	Pflegefachfrau, Pflegefachmann Infirmière, infirmier Infermiera, infermiere	1 juni 2002"

5) In het punt 1m wordt de tabel vervangen door:

„Land	Opleidingstitel	Uitreikende instelling	Beroepstitel	Referentiedatum
Zwitserland	1. Diplomierte Hebamme Sage-femme diplômée Levatrice diplomata	Schulen, die staatlich anerkannte Bildungsgänge durchführen Ecoles qui proposent des filières de formation reconnues par l'État Scuole che propongono dei cicli di formazione riconosciuti dallo Stato	Hebamme Sage-femme Levatrice	1 juni 2002
	2. [Bachelor of Science [Name of the UAS] in Midwifery] „Bachelor of Science HES-SO de Sage-femme” (Bachelor of Science HES-SO in Midwifery) „Bachelor of Science BFH Hebamme” (Bachelor of Science BFH in Midwifery) „Bachelor of Science ZFH Hebamme” (Bachelor of Science ZHAW in Midwifery)	Schulen, die staatlich anerkannte Bildungsgänge durchführen Écoles qui proposent des filières de formation reconnues par l'État Scuole che propongono dei cicli di formazione riconosciuti dallo Stato	Hebamme Sage-femme Levatrice	1 juni 2002"

ISSN 1977-0758 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2598 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL